

- достъп под условие, трябва да се тълкува в смисъл, че то не се отнася нито до чуждестранните средства за декодиране — които предоставят достъп до услуги за спътниково излъчване, предоставяни от излъчваща организация, произвеждат се и се тързват с разрешението на тази организация, но се използват против нейната воля извън географската зона, за която са доставени, — нито до тези, които са придобити или задействани чрез предоставяне на фиктивно име и фиктивен адрес, или до тези, които са използвани в нарушение на договорно ограничение, допускащо използването им само за частни цели.
2. Член 3, параграф 2 от Директива 98/84 допуска национална правна уредба, която препяства използването на чуждестранни средства за декодиране, включително тези, които са придобити или задействани чрез предоставяне на фиктивно име и фиктивен адрес, или тези, които са използвани в нарушение на договорно ограничение, допускащо използването им само за частни цели, тъй като подобна правна уредба не попада в координираната от тази директива област.
3. Член 56 ДФЕС трябва да се тълкува в смисъл, че
- не допуска правна уредба на държава членка, определяща като незаконни вноса, продажбата и използването в тази държава на чуждестранни средства за декодиране, които позволяват достъпа до кодирана услуга за спътниково излъчване с произход в друга държава членка и включваща обекти, защитени от правото на първата държава,
 - този извод не се поставя под съмнение нито от това, че чуждестранно средство за декодиране е било придобито или задействано чрез предоставянето на фиктивна идентичност и фиктивен адрес с намерение да се заобиколи разглежданото териториално ограничение, нито от това, че средството е използвано с търговски цели, макар да е било предназначено за частно ползване.
4. Клаузите на договор за изключителна лицензия, сключен между носител на права на интелектуална собственост и излъчваща организация, представляват забранено от член 101 ДФЕС ограничение на конкуренцията, когато създават задължение за организацията да не предоставя средства за декодиране, позволяващи достъпа до защитени обекти на носителя на права с оглед на тяхното използване извън територията, за която се отнася лицензионният договор.
5. Член 2, буква а) от Директива 2001/29/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 22 май 2001 година относно хармонизирането на някои аспекти на авторското право и сродните му права в информационното общество трябва да се тълкува в смисъл, че правото на възпроизвеждане се простира и спрямо временните откъси от произведенията в паметта на спътников декодер и върху телевизионен екран, при условие че тези откъси съдържат елементи, които са израз на собственото интелектуално творение на съответните автори, като е необходимо да се разгледа съвкупността, състояща се от едновременно възпроизведените откъси, за да се установи дали то съдържа такива елементи.
6. Действията на възпроизвеждане като разглежданите по дело C-403/08, които са осъществени в паметта на спътников декодер и върху телевизионен екран, отговарят на посочените в член 5, параграф 1 от Директива 2001/29 условия и следователно могат да бъдат осъществявани без разрешение от носителите на съответните авторски права.
7. Понятието „публично разгласяване“ съгласно член 3, параграф 1 от Директива 2001/29 трябва да се тълкува в смисъл, че обхваща предаването на излъчените произведения чрез телевизионен екран и високоговорители пред присъстващи в заведение клиенти.
8. Директива 93/83/ЕИО на Съвета от 27 септември 1993 година относно координирането на някои правила, отнасящи се до авторското право и сродните му права, приложими към спътниковото излъчване и кабелното препредаване, трябва да се тълкува в смисъл, че няма отражение по отношение на правомерността на действия на възпроизвеждане, осъществени в паметта на спътников декодер и върху екран на телевизор.

(¹) ОВ С 301, 22.11.2008 г.

Решение на Съда (пети състав) от 6 октомври 2011 г. — Европейска комисия/Италианска република

(Дело C-302/09) (¹)

(Неизпълнение на задължения от държава членка — Държавни помощи — Помощи, предоставени на предприятията на територията на Венеция и на Chioggia — Намаления на социални задължения — Възстановяване)

(2011/C 347/03)

Език на производството: италиански

Страни

Ищец: Европейска комисия (представители: V. Di Vucci и E. Righini)

Ответник: Италианска република (представители: G. Palmieri и G. Aiello, avvocato dello Stato)

Предмет

Неизпълнение на задължения от държава членка — Неприемане в предвидения срок на необходимите мерки за съобразяване с членове 2, 5 и 6 от Решение 2000/394/ЕО от 25 ноември 1999 година на Комисията относно мерките за помощи в полза на предприятията на територията на Венеция и на Chioggia, предвидени от Закон № 30/1997 и Закон № 206/1995 относно намаления на социални задължения [нотифицирано под номер C(1999) 4268], (ОВ L 150, стр. 50)

Диспозитив

1. Като не е предприела в предвидените срокове всички необходими мерки за възстановяване от бенефициерите на помощите, отпуснати по силата на схемата за помощи, която е обявена за незаконосъобразна и несъвместима с общия пазар посредством Решение 2000/394/ЕО от 25 ноември 1999 година на Комисията относно мерките за помощи в полза на предприятията на територията на Венеция и на Chioggia, предвидени от Закон № 30/1997 и Закон № 206/1995 относно намаляния на социални задължения, Италианската република не е изпълнила задълженията си по член 5 от това решение.

2. Осъжда Италианската република да заплати съдебните разноски.

(¹) ОВ С 256, 24.10.2009 г.

Решение на Съда (първи състав) от 6 октомври 2011 г. — Европейска комисия/Португалска република

(Дело С-493/09) (¹)

(Неизпълнение на задължения от държава членка — Член 63 ДФЕС и член 40 от Споразумението за ЕИП — Свободно движение на капитали — Чуждестранни и национални пенсионни фондове — Корпоративен данък — Дивиденди — Освобождаване — Различно третиране)

(2011/С 347/04)

Език на производството: португалски

Страни

Ищец: Европейска комисия (представители: R. Lyał и M. Afonso)

Ответник: Португалска република (представители: L. Inez Fernandes и H. Ferreira)

Предмет

Неизпълнение на задължения от държава членка — Нарушение на член 63 ДФЕС и на член 40 ЕИП — Ограничения на движението на капитали — Чуждестранни и национални пенсионни фондове — Дивиденди — Облагане — Различно третиране

Диспозитив

1) Като е предвидила освобождаване от корпоративен данък само за пенсионните фондове, които са местни лица на португалска територия, Португалската република не е изпълнила задълженията си по член 63 ДФЕС и по член 40 от Споразумението за Европейско икономическо пространство от 2 май 1992 година.

2) Осъжда Португалската република да заплати съдебните разноски.

(¹) ОВ С 37, 13.2.2010 г.

Решение на Съда (осми състав) от 6 октомври 2011 г. (преюдициално запитване от Unabhängiger Verwaltungssenat Wien — Австрия) — Astrid Preissl KEG/Landeshauptmann von Wien

(Дело С-381/10) (¹)

(Индустриална политика — Хигиена на храните — Регламент (ЕО) № 852/2004 — Монтиране на мивка в тоалетната на обект за търговия с храни)

(2011/С 347/05)

Език на производството: немски

Запитваща юрисдикция

Unabhängiger Verwaltungssenat Wien

Страни в главното производство

Жалбоподател: Astrid Preissl KEG

Ответник: Landeshauptmann von Wien

Предмет

Преюдициално запитване — Unabhängiger Verwaltungssenat Wien — Тълкуване на глава I, точка 4 от приложение II към Регламент (ЕО) № 852/2004 на Европейския парламент и на Съвета от 29 април 2004 година относно хигиената на храните (ОВ L 139, стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 13, том 44, стр. 173) и по-специално на понятието „Handwaschbecken“ (мивка за измиване на ръце), употребено в текста на посочената разпоредба на немски език — Административен акт на държава членка, с който се разпорежда монтирането в тоалетните на кафене на мивка, снабдена със съоръжения за сапунизване и хигиенно подсушаване на ръцете

Диспозитив

Глава I, точка 4 от приложение II към Регламент (ЕО) № 852/2004 на Европейския парламент и на Съвета от 29 април 2004 година относно хигиената на храните трябва да се тълкува в смисъл, че не изисква мивката по смисъла на тази разпоредба да бъде предназначена единствено за измиване на ръцете и кранът за водата, както и съоръжението за подсушаване на ръцете да бъдат използвани, без да е необходим контакт с ръцете.

(¹) ОВ С 274, 9.10.2010 г.